

gen Anvendelse, jfr. Anordn. 28de Jan. 1809 § 7.

Til § 10.

Naar den i det ifjor forelagte Forflag foreslaaede mindste Tid for Strafarbejde, 18 Maaneder, falder bort i Overensstemmelse med Landsstingsudvalgets Forflag, som man ikke afgjort vil modsætte sig, vil Straffens Minimum blive 8 Maaneder. Denne Forandring har ingen Betænkelighed paa Grund af den Afgang i Krigsmagtens Styrke, som derved vil bevirkes, thi den forholdsvis ikke bliver saa ganske ringe. I Aarene 1869 og i 1870 er ved Hæren kun 1 Militair hvert Aar bleven henstillet til Strafarbejde; men dersom den Regel, som nu foreslaaes, havde været gjældende, vilde i 1869 14 og i 1870 15 Militairpersoner være blevne dømt til Strafarbejde. Smidlertid spildes dog de paa den Paagjældendes Uddannelse anvendte Betskninger, og nødvendig er Forandringen ikke. Grunden til, at Minimum efter den hørgerlige Lovgivning er 8 Maaneder, er den, at den højeste Straf af Fængsel paa Band og Brød svarer til 6 Maaneders Strafarbejde; men den højeste Grad af det militaire strenge Fængsel paa Band og Brød kan sættes lige med 1 Aars Strafarbejde, og naar denne Straf skal være større, idømmes den ikke i kortere Tid end 18 Maaneder.

Henviisningen til Værnepligtsloven figter for Tiden til Lov af 6te Mars 1869 § 3.

Til § 14.

Da Arrestslukket i Krigsskibene nødvendigvis maa være af megel indskrænket Rum, er Bestemmelsen i nærværende § og i §§ 22 og 23 om, at der skal gives den Fængslede Leilighed til Bevægelse i fri Luft, anseet for at være aldeles nødvendig.

At Oberster, Commandeurer og højere Officerer ikke straffes med Bagtarrest, stemmer med de gjældende Regler.

Til § 16.

Den indsatte højeste Grad har den Betydning, at naar Forbrydelsen ikke kan afsones med simpel Arrest i den længst tilladte

Tid, skal en strengere Straffearart anvendes, og derved de langvarige, for Krigsmagten skadelige Arreststraffe noget formindskes.

At lade Straf ombord være længere end 10, høist 15 Dage, er paa Grund af Forholdene i Skibene utilraadeligt.

Til § 17.

Bestemmelserne i denne § om „staaende Arrest“ ere overensstemmende med det i Rigsdagens Samling 1868—1869 forelagte Lovforslag om samme Gjenstand, saaledes som dette blev vedtaget af Landsstinget ved 3die Behandling. Naar Krumslutningsstraffen og Begemsstraffen afskaffes, vil det af Hensyn til Disciplinens Overholdelse og med den korte Uddannelsetid være nødvendigt at indføre en anden Straf, der er kortvarig og virksom, uden at have de med de nævnte andre Straffe forbundne Ulemper. Det vil uden et saadant Straffemiddel under mange Forhold, navnlig i Felten eller under afværende Cantonement, blive saagodtform umuligt at anvende nogen følelig Straf — et Hensyn, som i Søværnet har ført til Indførelse af Boiestraffen.

Ved, som af Landsstingsudvalget foreslaaet, at indskrænke Straffen til kun at turde anvendes 9 Timer i et Døgn og i det Hele kun i 18 Timer, vilde der tabes saa meget i Henseende til Straffens Følelighed, at den tilføjede Nytte for Storstedelen ikke vilde opnaaes.

Til § 18.

Arrest i Boten har i lang Tid været anvendt i Krigsskibene, og denne Straf er ombord, hvor egentlig Fængselsstraf ofte vanskelig kan fuldbyrdes, meget hensigtsmæssig.

Det har hidtil været sædvanligt kun at fængsle den Arresterede ved det ene Been; men i Righed med, hvad der finder Sted i flere fremmede Mariner, og da Botestrafen, naar den skal paalægges ved Dom, bør kunne gøres saa følelig, som Bedkommendes Helbred taaler, har den nævnte Commission foreslaaet Arrest i den saakaldte dobbelte Boie. Arrest i enkelt Boie vil desuagtet kunne anvendes ombord uden Dom.